

турската дума *bozaci* преминава в нашия език със значение ‘бозаджия’. Според местни предания начало на селото поставят братя бозаджии. Трябва да се има предвид, че *боз* (*boz*) на турски означава ‘земен, бозов цвят’, както и ‘необработена земя’. Селото не си е сменяло името.

В турско време селото влиза в така наречената Ямболска нахия, каза, известна като *Невай, Ноай*. Към края на османската власт то е вече в Сливенска каза. След Освобождението Бозаджий е в Сливенска околия, присъединено административно към Скобелевска, а след това и към Керменска община.

Бозаджий е малко село. През 1863 г. то има 15 венчила (християнски домове) или около 75 българи. През 1893 г. има 24 домакинства и 284 души; 1942 – 442 души; 1956 – 499 души. След това населението му намалява: 1965 – 352 души; 1985 – 206 и 2011 – 125 души.

Няма читалище и черква.

Поминъкът е земеделие, животновъдство, лозарство.

Землището на селото с площ от 12,5 кв. км граничи със землищата на селата Скобелево, Чокоба, Безмер, Гъльбинци. Районът е полски с няколко естествени възвишения, достигащи при Големия баир височина 226 м. Почвите са предимно алувиални, песъчливи, глинисти.

Названията на местностите са предимно от турски произход.

ЖИ: бозаджиец, бозаджийка, бозаджийци, бозаджийче

МИ: Азмàка, Азлъ къръ, Бежанските нѝви, Бозаджийска горà, Бозаджийски чаѝр, Бозатъка, Герèните, Големия баѝр, Гюдюкя, Гюмè тарлà, Джамàйтарлà, Джамàйята, До клàденеца, Дòлни ливàди, Дылбòкия дол, Дългото, Дàдогеòргева клàденец, Желèзния път, Зад баѝра, Зад грòбищата, Зад сèлото, Имерлийски път, Имерлийски рът, Каваклъка, Кашилà ери, Кая кесù, Кичùк ардà, Кичùк кюртà, Клàденеца (Бунàря), Кùлински път (Безмèрски път), Лòзенски нѝви, Малкия баѝр, Мерàта, Мешàка, Нèновата нѝва, Орик гроб, Пèткова корùя, Пòмпата, Превàла, Селската кория, Скабриченски път, Стария дол, Стария път, Ташилъка, Трèскава чешмà, Червèната могùла, Черèшите, Черната корùя, Чийр алàн, Чийрите, Чòкобенски път, Юрта, Ямболски път.

БОРОВ ДОЛ (*Чам дерè*)

Село от долинен тип в Твърдишка община, Сливенска област. Намира се на 15,5 км североизточно от гр. Твърдица и на 25 км северозападно от гр. Сливен. Разположено е в югоизточната част на Елено-Твърдишката планина, Средна Стара планина, по течението на едноименна река. Надморската височина на селото е 380–440 м.

Землището на с. Боров дол, останало навътре в планината, далече от важни пътища, е сравнително бедно на археологически останки. На 1,5 км североизточно, в м. Юртука, има следи от старо заселище. Старото име на